Recensie: Up your ass ***

DE Studio Antwerpen
zondag 5 mei 2024

foto © Helena Verheye

Recensie:
In 1965 schreef Valerie Solanas Up your ass, dat net als SCUM Manifesto, een radicaal feministisch werk is. Ze had Andy Warhol in gedachten om het stuk te produceren, gaf 'm de tekst maar die weigerde. Zijn kopie was ie kwijtgeraakt vertelde hij. Solanas vreesde dat ie zelf iets zou gaan doen met haar werk zonder haar, wat wellicht mee de reden was waarom ze Warhol neerschoot. De voorstelling die Nona Demey Gallagher en Lieselot Siddiki maakten, refereert daar trouwens ook even naar. Niet alleen in de proloog, via de boventiteling wanneer deze satire gekaderd wordt, maar ook in een korte scène verderop het stuk.

Het is de eerste keer dat Up your ass - hier live begeleid door Bart Demey en Tania Gallagher (Nid & Sancy) die het geheel voorzien van een muzikaal technosausje - in Europa te zien is nadat de makers de goedkeuring kregen van Karen, Solanas' laatst levende familielid (haar nicht) om het werk op te voeren. Dat blijkt behoorlijk absurd en zit vol (anti-)intellectualistische gedachten maar houdt de Westerse maatschappij wél een spiegel voor, en vooral de Amerikaanse. Gratuit (politie)geweld, zowel verbaal als fysiek passeert er onder andere in deze voorstelling.
Daarin zien we de cast rond de vierkante scène met centraal een stelling waarop een doek hangt die een appartementsblok voorstelt rijden in een speelgoedversie van een dure wagen. Te dicht bij de rand wordt er dan geparkeerd zodat de vrouwelijke inzittende moeilijk eruit geraakt. Het is lang niet het enige erg komische én herkenbare moment in Up your ass wiens scenografie verwijst naar hoe fake onze individualistische wereld wel is.
Een vrouw (Lucie Plasschaert) is op zoek naar een verdwaalde drol die ze tijdens een etentje met twee vrienden wil opeten omdat mannen het erg kunnen appreciëren hoe vrouwen stront kunnen eten ('How to eat shit'). Niet veel later wordt die gevonden en het ding verorberd voor de ogen van de toeschouwers. Of hoe de humor hier zit in het letterlijk interpreteren van een figuurlijke grote boodschap.
Heerlijk is het om Bavo Buys aan het werk te zien wanneer die het publiek introduceert in de kunst van creatief het huishouden doen. Wat kan je combineren met seks, zo vraagt ie zich af als vrouw verkleed en hij gespeeld de boventiteling nodig heeft om daar een ideetje uit te pikken. Zo stelt ie voor om eens een afwasborsteltje goed in te zepen, af te werken door er op te spugen en dan in te brengen in het achterwerk van je man op een onbewaakt moment. Haar betoog wordt verstoord door een vraag van Lucas Van Der Vegt die dan heeft plaatsgenomen in het publiek en van daaruit repliceert over objectivering. Vermits ze, hij is als drag verkleed net als Bavo, als zo eloquent beschouwd wordt, wordt hem voorgesteld om op het podium

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

plaats te nemen. In de constructie die hij gebruikt valt ie echter zo vaak in herhaling, dat het luidop voor gegeeuw zorgt door Bavo die zo zijn kans schoon ziet om ook het discours van zijn collega te verstoren.
Een hoogzwangere vrouw (hier met nepbuik uiteraard) wordt dan weer geconfronteerd met haar zoontje dat weggestuurd is van de opvang omdat zijn penis vol lijm hangt. Hij wou zo voor het eerst ook een stijve krijgen. Niet veel later, is ie al terug. Hij kan immers niet plassen omdat er ook lijm zit in zijn plasbuis. De vrouw ziet er niets anders op om van het gezeur af te zijn dan haar kind te laten overrijden. Niet een keer, maar twee keer.
Dat we net voor de finale black-out het water van de zwangere vrouw zien breken, zagen we van meters aankomen. Op dat vlak is Up your ass soms dus best wel voorspelbaar op den duur, hoewel het stuk bijzonder genietbaar is én onder andere het patriarchaat ter discussie stelt. Dat er nog steeds geen vrouwelijke president aan de macht is in de VS bijvoorbeeld en dat ook nog niet voor morgen zal zijn, blijkt bijna 60 jaar nadat het werk geschreven werd dan ook nog steeds bijzonder actueel.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.